

Sygn. akt IV U 128/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 września 2016r. w S.

odwołania K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 grudnia 2015 r. znak (...)

w sprawie K. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. C. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od 1 grudnia 2015 roku do 30 listopada 2017 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz K. C. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 128/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 17 grudnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił K. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. C., reprezentowany przez pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu stanowiska wskazano m.in., że ubezpieczony jest od lat przewlekle chory na astmę oskrzelową, która nie rokuje poprawy. Schorzenie to zostało uznane u ubezpieczonego za chorobę zawodową i już w 1986r. został on zaliczony z tego tytułu do trzeciej grupy inwalidów. Od tego czasu stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie, a odmienna ocena organu rentowego jest błędna (odwołanie k.1-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 9 grudnia 2015r., która nie stwierdziła

u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.7-8 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. C. do 30 listopada 2015r. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową w postaci przewlekłego zawodowego alergicznego nieżyty nosa, krtani i oskrzeli z napadami astmy oskrzelowej (decyzja Okręgowego Inspektora Sanitarnego (...) z 26 czerwca 1986r. o stwierdzeniu u ubezpieczonego choroby zawodowej k.7 akt rentowych oraz decyzja organu rentowego o ustaleniu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z związku z chorobą zawodową na okres do 30 listopada 2015r. k.114-115 akt rentowych za wnioskiem z 14 maja 2010r.). W dniu 20 października 2015r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres (wniosek k.117 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 24 listopada 2015r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową (orzeczenie lekarza orzecznika z 24 listopada 2015r. k.119 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 9 grudnia 2015r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.12 akt rentowych tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 9 grudnia 2015r. k.121 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 17 grudnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres (decyzja z 17 grudnia 2015r. k.122 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 66 lat. Jest emerytem, nie pozostaje w zatrudnieniu. Stwierdzona u ubezpieczonego – w/w choroba zawodowa pozostaje w związku z jego zatrudnieniem w Zakładach (...) w M. w okresie od 1 września 1965r. do 30 września 1986r. na stanowisku malarza (świadcstwo pracy z 23 marca 1993r. k.13 akt rentowych). Przedmiotowa choroba w postaci astmy oskrzelowej ma charakter przewlekły i niestabilny i w dalszym ciągu powoduje u ubezpieczonego częściową niezdolność do pracy, przy czym przewidywany okres trwania tej niezdolności do pracy to 30 listopada 2017r. Ubezpieczony przez cały czas pozostaje pod (...) w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w R.. Stale przyjmuje wysokie dawki sterydów wziewnych pod postacią F. 1000 ug razem z lekiem pod nazwą S. i 3-4 razy w tygodniu lek pod nazwą V.. Czuje się źle, łatwo się męczy - ma duszności po niewielkim wysiłku, często zapada na infekcje dolnych dróg oddechowych. Badanie fizykalne wykazuje u ubezpieczonego znacznie wydłużoną fazę wydechową. Pomimo systematycznego leczenia nie uzyskano u ubezpieczonego normalizacji spirometrii i nadal utrzymują się u niego zaburzenia wentylacji typu obturacyjnego /FEV1 67-75%/ - wartości w dniu badania przez biegłego na potrzeby opinii sądowej. Opisany stan świadczy o stopniu zaawansowania procesu, który wg GINA można określić jako astma przewlekła umiarkowana niestabilna oraz o braku poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego (opinia biegłego z zakresu chorób płuc w osobie Z. B. k.13-16 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. C. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) w związku z chorobą zawodową przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek choroby zawodowej. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej z mocy art.17 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową - niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy

jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy w związku z taką chorobą i jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalisty z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłej z zakresu chorób płuc dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu ,tj. po 30 listopada 2015r. osobą częściowo niezdolną do pracy z związku z chorobą zawodową w postaci przewlekłej astmy oskrzelowej o niestabilnym przebiegu, a przewidywany termin trwania tej niezdolności to 30 listopada 2017r. (opinia k.13-16 akt sprawy). W ocenie biegłej, mimo systematycznego wieloletniego leczenia i stałego (codziennego) przyjmowania leków u ubezpieczonego utrzymują się zaburzenia wentylacji typu obturacyjnego, a także objawy duszności nawet po niewielkim wysiłku. W tych okolicznościach brak jest podstaw do stwierdzenia poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego i uznania, że nie jest on niezdolny do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami ,tj. pracy w zawodzie malarza, którą wykonywał przed stwierdzeniem choroby zawodowej. Analizując opinię biegłej Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistkę z zakresu chorób płuc, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego pulmonologa, gdyż zastrzeżenia do opinii wydanej przez biegłą Z. B. – zgłoszone przez organ rentowy w piśmie z 26 lipca 2016r. na k.24 akt sprawy – stanowią w ocenie Sądu polemikę z prawidłowymi ustaleniami opinii wynikającą z odmiennej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego prezentowanej przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Na podstawie art.98§1 i 3 kpc i art.99 Sąd obciążył organ rentowy obowiązkiem zwrotu ubezpieczonemu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 360 złotych - §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804).